

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellante,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/8174 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 29 juni 2007 in het geding
tussen:**

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 februari 2007 heeft de Minister van Justitie een aanvraag van appellante, voor zover hier van belang, om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 juni 2007, verzonden op 2 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, voor zover hier van belang, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 3 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M. van Hulst, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

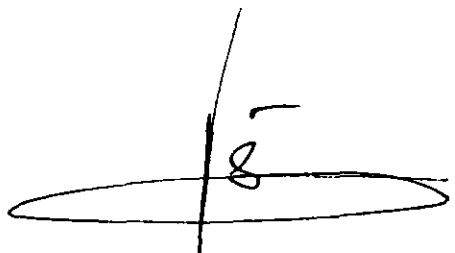
w.g. Van Hulst
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 4 september 2007

402.

Verzonden: 4 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting Goudendede te Assen

Sector Beroepsrecht

Zaaknummer: AWB 07/8174

Uitspraak: 29 juni 2007

inzake:

geboren op
 van Azerbeidzjaanse nationaliteit,
 IND dossiernummer: 0105.18.8026,
 V-nummer:
 mede namens haar minderjarige zoon,

geboren op
 eiseres,
 gemachtigde: mr. S.R. Nohar, advocaat te Lemmer,

tegen:

de Staatssecretaris van Justitie,
 (Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
 te 's-Gravenhage,
 verweerder,
 gemachtigde: mr. C. Gullen, werkzaam bij de IND:

Procesverloop

Op 18 mei 2001 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000).

Bij beschikking van 9 februari 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

Bij beroepschrift van 22 februari 2007 heeft eiseres beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres gezonden en haar in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 28 juni 2007. Met kennisgeving is eiseres noch haar gemachtigde verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummer: AWB 07/8174

2

Motivering

Standpunten van partijen

Eiseres heeft ter ondersteuning van haar aanvraag, samengevat, het volgende naar voren gebracht. Zij is van Russische afkomst. Zij leefde samen met haar partner van Azeri-afkomst, haar zoon en haar moeder. Toen haar partner omkwam bij een auto-ongeluk is zij door haar schoonmoeder uit huis gezet en vervolgens door vier mannen verkracht in de portiek van de flat waar zij woonde. Een vriend van haar partner heeft het vertrek van eiseres, haar zoon en moeder uit het land van herkomst geregeld.

Verweerder heeft aan de afwijzing van de aanvraag het volgende ten grondslag gelegd. Eiseres kan niet als vluchteling worden aangemerkt noch is haar gedwongen terugkeer naar Azerbeidzjan in strijd met artikel 3 van het (Europees) Verdrag ter bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Gesteld noch gebleken is dat eiseres enige poging heeft gedaan om de autoriteiten bescherming te vragen tegen de door haar gestelde discriminatoire bejegening van medeburgers wegens haar etnische afkomst. Niet is derhalve gebleken dat de autoriteiten haar geen bescherming zouden kunnen of willen bieden. Noch is gebleken dat eiseres in verband met haar geestelijke gesteldheid niet in staat zou zijn bescherming te vragen. Om voorgaande reden komt eiseres evenmin in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van het traumataleideid. Voorts biedt de Vw 2000 geen mogelijkheid om een verblijfsvergunning asiël te verlenen voor verblijf bij haar zoon

Eiseres stelt zich op het standpunt dat zij in aanmerking behoort te komen voor een verblijfsvergunning asiël. Zij is vluchteling en haar terugkeer naar Azerbeidzjan betekent een schending van artikel 3 EVRM. Eiseres kon vanwege haar etnische afkomst tegen de verkrachtingen geen bescherming inroepen van de Azerbeidzjaanse autoriteiten. Ook vanwege haar beperkte verstandelijke vermogens en haar ziekte epilepsie kan van haar niet worden verwacht dat zij zich tot de autoriteiten van haar land wendt voor bescherming. Zij kan niet voor zichzelf opkomen. Alleen haar moeder zou haar bescherming kunnen bieden, maar zij kon dit destijds niet en gelst op haar toegenomen leeftijd is het niet aannemelijk dat zij dat thans wel kan. Bij terugkeer loopt eiseres wederom het reële risico op ernstige discriminatie en verkrachting. Voorts meent eiseres rechten te kunnen ontfemen aan het traumataleideid, nu zij vanwege haar etnische afkomst en haar medische toestand geen bescherming heeft kunnen inroepen tegen de verkrachting. Ten slotte meent eiseres dat zij in aanmerking komt voor een van haar zoon afhankelijke asiëlvergunning.

Verweerder heeft aan de hand van een verweerschrift gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Beoordeling van het beroep

Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c, d en f, Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;

Zaaknummer: AWB 07/8174

3

- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar;
- e. die als echtgenoot of echtgenote of minderjarig kind feitelijk behoort tot het gezin van de vreemdeling, bedoeld onder a tot en met d, die dezelfde nationaliteit heeft als die vreemdeling en gelijktijdig met deze vreemdeling Nederland is ingereisd dan wel is nagereisd binnen drie maanden, nadat aan de vreemdeling, bedoeld onder a tot en met d, de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 Vw 2000, is verleend;
- f. die als partner of als meerderjarig kind zodanig afhankelijk is van de vreemdeling, bedoeld onder a tot en met d, dat hij om die reden behoort tot het gezin van deze vreemdeling, die dezelfde nationaliteit heeft als deze vreemdeling en gelijktijdig met deze vreemdeling Nederland is ingereisd dan wel is nagereisd binnen drie maanden, nadat aan de vreemdeling, bedoeld onder a tot en met d, de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 Vw 2000, is verleend.

Ingevolge artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève van 1951 (Trb. 1954, 88) betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag) en bijbehorend Protocol van New York van 1967 (Trb. 1967, 76), wordt een vreemdeling als vluchteling aangemerkt indien deze uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren.

Niet is gebleken dat de politieke en mensenrechtensituatie in Azerbeidzjan zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 in samenhang met artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, Vw 2000 moet worden verleend. Daarom zal aannemelijk moeten zijn dat met betrekking tot eiseres persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan op grond waarvan kan worden geoordeeld dat een dergelijke verblijfsvergunning moet worden verleend.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder terecht en op goede gronden overwogen dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin heeft. Niet is aannemelijk geworden dat de door eiseres ondervonden discriminatie een ernstige beperking oplevert van haar bestaansmogelijkheden. Zij heeft altijd zonder grote problemen in Azerbeidzjan verbleven. Bovendien heeft eiseres niet aannemelijk gemaakt dat het vragen van bescherming tegen de door haar ondervonden problemen vanwege haar etnische afkomst bij voorbaat zinloos of gevaarlijk zou zijn, omdat de autoriteiten haar geen bescherming zouden kunnen of willen bieden. De beperkte verstandelijke vermogens van eiseres kunnen in dit kader niet tot een ander oordeel leiden. Eiseres kan derhalve niet aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

Het is, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, niet aannemelijk dat eiseres op grond van haar asielrelaas gegronde redenen heeft om aan te nemen dat zij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Voorts blijkt uit het rapport van het Bureau Medische Advisering van verweerder van 13 november 2006 dat de medische situatie van eiseres ook

Zaaknummer: AWB 07/8174

4

geen aanleiding vormt voor de conclusie dat zij bij terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op schending van artikel 3 EVRM zou lopen. Eiseres kan aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 derhalve geen aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

Voorts is de rechtbank van oordeel dat niet is gebleken van zodanige klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van vertrek uit het land van herkomst dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van eiseres kan worden verlangd dat zij terugkeert naar het land van herkomst. Niet is gebleken dat de autoriteiten van Azerbeidzjan eiseres geen bescherming zouden kunnen of willen bieden. Eiseres kan derhalve aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 evenmin aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

Ten slotte heeft eiseres zich beroepen op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e of f, Vw 2000 in verband met de omstandigheid dat aan haar zoon Ruslan een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 is verleend. De rechtbank overweegt dat de leden e en f van het eerste lid van artikel 29 Vw 2000 echter geen mogelijkheid bieden voor een ouder om verblijf te krijgen bij een minderjarig kind dat een asielvergunning heeft gekregen. Eiseres komt op deze gronden derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning.

Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.L. Boxum, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 29 juni 2007, in tegenwoordigheid van mr. M.J.C. ten Hoopen als griffier.

M.J.C. ten Hoopen

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Afschrift verzonden: - 2 JUL 2007

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
30 JUL 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënte:

geboren op
van Azerbeidzjaanse nationaliteit
Dossiernr: 0105-18-8026
V-nr:
Procedurenr: 07/8174

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op van Azerbeidzjaanse nationaliteit, verblijvende in het AZC Delfzijl te 9932 AB Delfzijl, aan de Zwet no. 40, te dezer zake domicilie kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore van de advocaat en procureur Mr R. Kakes die in deze door appellante bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig voor appellante zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1.

Appellante heeft op 22 februari 2007 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage tegen de afwijzende beschikking van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 9 februari 2007. Bij zijn uitspraak van 29 juni 2007 heeft de Rechtbank het beroep van appellante ongegrond verklaard (**productie 1**).

2.

Appellante kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 29 juni 2007. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellante thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appellante meent dat zij procesbelang heeft bij haar appel. Zij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de Rechtbank negatief is.

BRUINSMA
ADVOCATEN**GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSPRAAK VAN DE RECHTBANK TE 'S-
GRAVENHAGE, ZITTINGHOUDENDE TE ASSEN D.D. 29 JUNI 2007, VERZONDEN
OP 2 JULI 2007**

In voornoemde uitspraak heeft de Rechtbank het beroep van appellante ten onrechte ongegrond verklaard.

Ter onderbouwing van bovengenoemde uitspraak is de Rechtbank ten onrechte van oordeel dat appellante niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, of f, van de Vreemdelingenwet. De Rechtbank overweegt in dit verband dat de leden e en f, van het eerste lid van artikel 29 Vreemdelingenwet geen mogelijkheden bieden voor een ouder om verblijf te krijgen bij een minderjarig kind dat een asielvergunning heeft gekregen.

Als grief merkt appellant op dat bovengenoemd oordeel en bovengenoemde overweging van de Rechtbank onjuist zijn. Weliswaar staat in de tekst van artikel 29 eerste lid, aanhef en onder e, of f, Vreemdelingenwet niet letterlijk dat een ouder verblijf kan krijgen bij een minderjarig kind dat een asielvergunning heeft gekregen, dit wil niet zeggen dat een dergelijke asielvergunning niet aan appellante kan worden verleend. De Rechtbank heeft de tekst van voornoemd artikel te letterlijk geïnterpreteerd. De bedoeling van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e en f Vreemdelingenwet is immers dat gezinsleden van een persoon aan wie een asielvergunning is verleend, eveneens in aanmerking komen voor verlening van een asielvergunning. Gelet op de bedoeling van dit artikel dient verweerder aan appellante wel degelijk de verblijfsvergunning asiel te verlenen vanwege het gegeven dat aan haar zoontje een asielvergunning is verleend. Gelet op het bovenstaande had de Rechtbank de tekst van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e of f Vreemdelingenwet niet letterlijk moeten interpreteren. De Rechtbank had moeten nagaan wat de bedoeling van deze leden van artikel 29 Vreemdelingenwet is geweest. De Rechtbank had derhalve moeten onderzoeken wat de wetgever heeft beoogd met artikel 29 lid 1 aanhef en onder e en f. De Rechtbank heeft het volgende in de uitspraak miskend door de tekst van voornoemd artikel te letterlijk te interpreteren.

REDENEN WAAROM appellante zich wendt tot uw Afdeling bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 29 juni 2007, verzonden op 2 juli 2007, te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 30 juli 2007

bepaaldelijk gevolmachtigde
Mr R. Kakes